

Joan Miquel González Mulet

"Mànix"

"Me consider naturalista abans que ornitòleg"

Per **Enric Culat**

eculat@balearsfaciencia.com

Joan Miquel González Mulet, "Mànix", va aficionar-se per l'ornitologia de ben jovenet, quan la "batalla" per la conservació de sa Dragonera sortia a tots els diaris i començava a fer excursions amb els seus companys d'escola. En "Mànix" se considera naturalista abans que ornitòleg. La seva gran passió són els viatges arreu del món, fonamentals per conèixer la natura en totes les seves vessants. Com a ornitòleg, l'interessen especialment les migracions i, per això, sovint passa llargues estades a Sa Dragonera anellant aus, el que li permet, segons ell ens explica, "prendre-li el pols a la natura".

EB - Des de quan ets al GOB?

Mànix - Des del 1979. En aquella època era jovenet... A un dels meus amics d'escola li agradava la natura i vàrem començar a fer excursions junts. Record que a la premsa sortia molt la "batalla" per sa Dragonera i aquest tema me va influir bastant.

EB - A partir de quina edat et vares començar a aficionar-te per l'observació de les aus?

Mànix - Al meu padrí també li agradava molt l'ornitologia. Jo me vaig aficionar a partir dels 14 o 15 anys. Encara que la natura m'ha agradat des de sempre, el llibre "Els aucells de les Balears", de Joan Mayol, me va causar un gran impacte.

EB - L'ornitologia és una ciència, una afició o una devoció?

Mànix - L'ornitologia és una més de les ciències naturals que m'interessen. Estic especialitzat en ornitologia, però també m'interessa molt la botànica. És més, he arribat a un punt en què, ara mateix, les plantes m'interessen tant com l'ornitologia.

EB - Què és el que més t'atreu de la natura?

Mànix - Justament la seva naturalitat, la seva puresa i la mínima influència humana. M'agrada molt caminar pels llocs salvatges.

EB - N'hi ha a Mallorca de llocs salvatges per caminar?

Mànix - Pocs. Mallorca està tocada per l'home des de fa temps, però encara hi ha llocs que se mantenen prou bé. M'agrada molt caminar per sa Dragonera, Cabrera, la península de Formentor, i llocs de la serra Nord, com Mortitx, Ariant...

EB - Popularitzar la natura és bo?

Mànix - És bo, però s'ha de matisar. Cabrera, per les seves particularitats, és un ecosistema insular molt fràgil, que admet un ús públic molt restringit.

EB - Has anomenat sa Dragonera i Cabrera en primer lloc. Per què t'atrauen

tant les Illes?

Mànix - Perquè he nascut a una illa i és al que m'he acostumat. Necessit tenir la mar a prop. M'aporta tranquil·litat. Me sent com si fos al meu territori. En qualsevol cas, la geografia en general sempre m'ha interessat molt, siguin illes o no, i això m'ha dut als viatges.

EB - Què et representa viatjar?

Mànix - És fonamental. Si no viatjés me faltaria alguna cosa molt important a la meua vida. Tinc molta curiositat. Necessit conèixer altres cultures.

EB - Per conèixer-te millor?

Mànix - No és tant conèixer-me a mi mateix, que me conec prou bé, sinó conèixer el món. Viatjar, per jo, és com una addicció. És una ambició personal, un propòsit de vida.

EB - Una filosofia, potser?

Mànix - Potser. M'agrada viatjar d'una forma natural. Fer-ho pels meus mitjans i adaptar-me als mitjans locals i propis del lloc que vaig a visitar. Jo m'adapt immediatament al nivell de vida de cada nació. M'agrada adaptar-me.

EB - Trobes que la gent viatja amb molts prejudicis?

Mànix - Jo quan viatjo intent no comparar-me amb el nivell de vida de Mallorca i d'Espanya. Viatjant he après la vida real del planeta. És veritat que els meus interessos principals per viatjar han estat la natura, però també les persones, les cultures, les religions. Viatjar és com una cura d'humilitat. Veus com de simple pot arribar a ser la vida a molts llocs del món. Hauria de ser

obligatori viatjar per poder jutjar-nos a nosaltres mateixos.

EB - Quants països has visitat i quins has trobat més interessants?

Mànix - He estat a unes 70 nacions dels 5 continents. Els que més m'han interessat? En general tots els del Sahel, és a dir, Níger, Mali, Mauritània, Burkina-Fasso.... També m'ha interessat molt tota l'Amèrica llatina, i a l'Àsia països com Sri-Lanka i Xina. Però si me fas triar el viatge que més recordo potser seria un recorregut pel desert del Níger.

EB - I els països del primer món no t'atrauen?

Mànix - Dels països desenvolupats també n'he après coses, com els valors humans, el civisme, el respecte profund d'algunes cultures cap a la natura, com per exemple a Austràlia, Estats Units i els països escandinaus.

EB - Quin paper juga l'ornitologia en els teus viatges?

Mànix - No és una prioritat. Per a mi primer hi ha la natura i, a dins de la natura, l'ornitologia. Una de les coses que me vaig proposar va ser conèixer les diferents biomasses: les selves, els deserts, les muntanyes... Una bona part de la meua experiència com a naturalista me ve de viatjar pel món.

Aprens molt sobre la naturalesa viatjant. En definitiva, me consider naturalista, abans que ornitòleg.

EB - Quins son els aspectes que més t'interessen de l'estudi de les aus?

Mànix - La migració i la fenologia, que estan molt relacionades. El registre de les espècies. L'estatus de l'avifauna i la importància de les illes petites per la parada de les aus migratòries. Cabrera, per exemple, és un lloc molt interessant per la migració dels aucells petits, a més dels rapinyaires i les aus marines, és clar.

EB - Explica'ns breument quines són les teves feines relacionades amb l'ornitologia

Mànix - Duc el registre ornitològic del GOB des del 1984. Sempre ho he fet de manera "manual". Ara la revolució informàtica ha "desmadrat" un poc el tema he, he, he... Però bé, estam acabant de trobar el bon camí i un sistema definitiu.

EB - A part del registre, fas moltes estades prolongades per observar aus?

Mànix - Des de principis dels 90 faig estades prolongades a sa Dragonera i a Cabrera. En aquesta darrera illa crec que en total hi he passat dos anys sencers de la meua vida, si sumam totes les estades. A sa Dragonera faig anellament i també seguiment de l'avifauna. A Cabrera la meua experiència ha estat múltiple. També faig anellaments a altres llocs com els illots de l'Aire i de Colom a Menorca.

EB - Quan hi has fet la teua darrera estada i com ha anat?

Mànix - Aquesta tardor, a sa Dragonera, on he passat un mes i mig. L'anellament d'ocells és com una rutina diària. Has de revisar diàriament els filats instal·lats permanentment. Cada hora s'ha de fer una "passada" i anar a mirar què hi ha als filats. Llavors se posen els ocells a una bosseta i un cop al campament se fa una extracció de dades, una informació biomètrica de gran utilitat per l'estudi de les aus. L'anellament se fa tot el dia. Se comença a les 7 del matí i s'acaba a les 9 del vespre, segons l'estació de l'any. La darrera campanya a Sa Dragonera ha estat un poc monòtona. El més destacat va ser trobar el cotoliu (*Lullula arborea*), un ocell molt rar a les Balears i amb molt poques cites.

EB - I com és viure a sa Dragonera tants de dies seguits?

Mànix - Des del punt de vista personal, és una aventura diària, una emoció per descobrir el que te trobaràs... Aquestes estades a sa Dragonera me permeten copsar el pols de la natura. A la darrera campanya vaig estar 12 dies seguits completament sol. El temps estava molt malament i no hi havia ningú més a l'illa. Però no m'importa, estar tot sol me permet estar encara més en contacte amb la naturalesa, més connectat amb ella. No me cansa, m'agrada.

EB - L'ornitologia hauria d'ésser una professió retribuïda econòmicament?

Mànix - Ornitòlegs professionals a les Balears no n'hi ha. Pens que s'hauria de dignificar la professió de l'ornitòleg, per què no està suficientment valorada. Hi ha

JAUME GARCÍA-DELGADO

poca tradició.

EB - I tu com te consideres?

Mànix - Jo me consider un naturalista professional que treballa per temporades. La professió de naturalista també està poc valorada a les Balears.

EB - Com veus el futur de l'ornitologia a les nostres Illes?

Mànix - Fa un temps estava un poc preocupat pel futur, però ara ha sortit una nova fornada d'ornitòlegs gràcies al GOB. En part ho devem al ForumAus i també a la feina que han fet persones del grup d'ornitologia del GOB. •

Racó jove

"El que més m'agrada del GOB és la diversitat d'interessos que hi pots trobar".

Per **Gabriel Bernat**

EB - D'on ve el nom de Mànix?

Mànix - Me'l va posar un amic menorquí.

EB - Que dus a la motxilla quan viatges?

Mànix - Dins la motxilla duc l'imprescindible per sobreviure: prismàtics, càmera, quadern, guia de viatge, menjar i beguda. El meu estómac és resistent, he menjat coses bastant rares...

EB - El teu primer viatge va ésser a...

Mànix - A Andalusia i a Extremadura, als 21 anys.

EB - I el teu proper viatge?

Mànix - Probablement sigui a Mèxic o a l'estat de Texas...

EB - L'ocell més rar que has vist mai?

Mànix - El Kiwi, a Nova Zelanda.

EB - Què és el que més t'agrada de la Serra de Tramuntana?

XAVIER CANVELLES

Mànix - A mi concretament m'agraden les coves, en tenc un parell de refugi. Bàsicament és que m'agrada explorar.

EB - Creus en els OVNIS? N'has vist?

Mànix - Sí, crec en els OVNIS i n'he vist.

No en faré més comentaris...

EB - Quina és l'au més fascinant que has anellat?

Mànix - L'au més xula que he anellat és la noneta, pel seu misteri, sons, estil de vida...

EB - I el teu animal preferit de tot el món?

Mànix - El meu animal preferit és l'Oryx, un antílop blanc d'Àfrica.

EB - Quin consell li donaries als joves que estan començant en el món de l'ornitologia?

Mànix - Tenir molta paciència i constància.

EB - Que és el que més t'agrada del GOB?

Mànix - La diversitat de gent i interessos que hi pots trobar, però que al final tots tenen un interès comú, l'amor per Mallorca. •